

la cultura, entrar en el món laboral i participar de la vida pública. Cal fer una menció especial a la tasca de documentació prèvia que s'intueix rere aquesta novel·la, obligatòria per a les obres ubicades en èpoques passades però no sempre realitzada d'una manera tan acurada com en aquest cas: no només es desgranen fets i personatges de l'època amb gran precisió, sinó que la manera de descriure els costums, la moda, els ambients, fins i tot la manera de parlar i actuar de l'època estan exquisidament treballats. L'autora, llicenciada en filologia catalana, rescata paraules mig oblidades, que només de tant en tant es poden sentir en la boca d'algun avi. Castellanismes, paraules genuïnes i frases fetes atorguen credibilitat al relat i fan les delícies dels lectors cansats que en moltes novel·les històriques es tingui molta cura en segons quins aspectes (descripció d'objectes, vestits, ciutats) i en canvi es deixi de banda aquest detall gens accessori.

Marta Planes

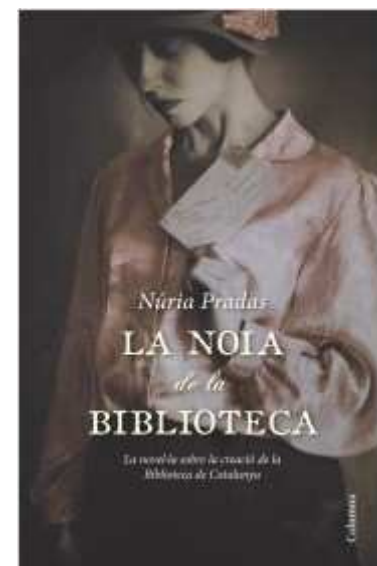
Llegir en cas d'incendi : portal de literatura amb una mirada a les altres arts [en línia].
<<http://www.llegirencasdincendi.es/2015/01/la-noia-de-la-biblioteca-nuria-pradas/>>.
[Consulta 1 d'abril de 2015]

A la biblioteca podeu trobar moltes altres obres seves a la sala infantil i a l'apartat de novel·la juvenil.

➔ ***Podeu trobar més informació del Club de lectura a:***
<http://biblioteca.reus.cat>

Club de lectura A

BIBLIOTECA CENTRAL XAVIER AMORÓS

La Noia de la biblioteca de Núria Pradas

Trobada amb l'autora el dia 6 de maig a 2/4 de 7 de la tarda

Núria Pradas

Núria Pradas (Barcelona, 1954). Va néixer al barceloní barri del Poblenou, filla d'una generació a la qual, segons les seves pròpies paraules "li van ser negades moltes coses, entre elles la cultura pròpia". Es va llicenciar en Filologia Catalana l'any 1980 i va començar a impartir classes de Llengua i Literatura Catalanes a diverses escoles i instituts, fins que va començar la seva tasca a l'escola Mestral de Sant Feliu de Llobregat, on va treballar durant més de vint anys. A Sant Feliu va formar un grup de teatre juvenil, la seva gran passió. I va ser escrivint obres de teatre com es va endinsar en el món de la literatura. Va publicar el seu primer llibre l'any 1995, iniciant així una tasca literària que s'ha mogut sempre en l'àmbit de la literatura infantil i juvenil. Núria Pradas té més d'una quarantena d'obres publicades i ha col·laborat amb un bon nombre d'editorials. Entre els seus llibres destaquen *Lior* (Cruïlla, 1995) i *Un estiu amb l'Anna* (Cruïlla, 1996), que l'han fet viatjar per tot Catalunya i per les illes, visitant escoles i parlant amb els joves estudiants. També cal destacar la sèrie de la tieta Adela (*La tieta Adela a Nova York, Posa una tieta Adela a la teva vida...*), adreçada a nens i nenes a partir de vuit anys i que ha assolit una bona popularitat entre el lector a qui s'adreça. Entre les publicacions més recents, destaca la trilogia *Grans Viatges* publicada per Bambú (*Heka, Raidho i Koknom*), publicada en català i castellà. Així com la darrera obra publicada, *El perfum de les llimonas* (Ara Editorial), sobre l'exili català després de la Guerra Civil. Actualment viu al petit poble de Sant Esteve Sesrovires (Baix Llobregat). Ha deixat les aules i es dedica a escriure de manera exclusiva.

La noia de la biblioteca

La noia de la biblioteca (Columna), de Núria Pradas, està ambientada en la Barcelona de començaments del segle XX, època de revoltes i profundes transformacions. El subtítol, "La novel·la sobre la creació de la Biblioteca de Catalunya", al·ludeix només a una trama de la història, ja que l'argument s'inicia amb la setmana tràgica, a l'estiu del 1909.

Després de les revoltes populars i la posterior repressió per part de les autoritats, la Núria i la Conxa es quedaran òrfenes. La Núria, la germana petita, i la Conxa, la gran, viuen al Poblenou, el mateix barri on va néixer l'autora, i estan predestinades a treballar a les fàbriques o a servir en alguna casa. La Conxa ja ha deixat l'escola i la Núria està a punt de fer-ho, però descobreix a través d'una amiga l'Institut de Cultura de la Dona ("La Cultura"), dirigit per *donya* Paquita (Francesca Bonnemaison), on després de molts anys d'estudi i sacrificis acaba sent ajudant de biblioteca. Quan es necessiti personal per obrir la nova Biblioteca Nacional de Catalunya, la Núria serà una de les escollides. D'altra banda, la seva germana Conxa tria el camí de l'anarquisme, la revolta, les vagues i les bombes. Dos camins diferents per revoltar-se contra una realitat fosca i injusta. Amb la Conxa i la Núria, l'autora ens presenta dues germanes i dues maneres, diametralment oposades, d'enfrontar-se a la vida: la Conxa aboca totes les seves esperances en la immediatesa de la lluita armada mentre que la Núria es refugia en la cultura per construir-se un futur millor. Altres personatges que juguen un paper important en la novel·la són l'Eudald Cebrià, enamorat de la Núria però a qui la seva mare vol casar amb una hereva rica per solucionar els problemes econòmics de la seva fàbrica. I, empenya per la necessitat i l'ambició, està disposada a fer el que calgui per allunyar-lo de la Núria. Entre aquests personatges de ficció hi circulen personalitats de l'època com Francesca Bonnemaison o Carme Karr, figures poc conegudes pel gran públic però que van jugar un paper importantíssim en la vida cultural de l'època, sobretot en el món de les dones, a les quals van treure del món casolà on la majoria es trobaven recloses i les van dotar d'eines per accedir a